

De Eerste Jaren: Beheersing van communicatie

Nu beginnen we.

Je hebt me vandaag gevraagd om met jullie te zijn, me weer bij jullie te voegen als je broer en als je vriend, en misschien als iemand die nog steeds wordt gezien als iemand die je een eindje vooruit is gegaan. Toch zeg ik je dat onze geest altijd verenigd is, dat ons hart altijd als één klopt, dat ons leven zelf altijd het leven is van de Liefde die zich uitbreidt vanuit de Geest van God, de uitbreiding van de Schepping zelf – en voor eeuwig en altijd is de Zoon Eén. En toch kan het binnen de Schepping lijken alsof ik een stukje verder ben gegaan, terwijl jij gelooft dat je nog steeds treuzelt, en een laatste proeve krijgt van schaduwen die je al lang ontgroeid bent.

En toch werken we samen. Dat wil zeggen, wij *ademen gezamenlijk* om licht te brengen naar elke schaduw en elke illusie. We *ademen* samen om de perfecte herinnering aan God tot leven te brengen. En God is niets dan Liefde. En als we samen willen ademen, als we de Schepping willen omarmen en door ons heen een transformatie van de Schepping willen laten plaatsvinden, zodat alle dingen terugkeren naar het licht van Gods Liefde, is het nodig om te kijken naar wat de Schepping aan het doen is.

Waar ben ik in dit moment?

Ben je in een wereld waarin het niet nodig is om woorden te spreken? Ben je in een dimensie waarin het niet nodig is te streven naar communicatie van de ene denkgeest naar de andere? Leef jij in een wereld waarin het duidelijk is dat er geen scheiding is tussen denkgeesten? Natuurlijk niet. Daarom, als je met me mee-ademt, als je werkelijk verlangt de Liefde van God uit te dragen en de schaduwen, de illusies, de obstakels voor de aanwezigheid van Liefde te transformeren, begrijp dan dat je gevraagd wordt verantwoordelijkheid te nemen voor *wat* je verkiest te communiceren en voor *hoe* je verkiest dat te doen.

Communicatie is een simpel begrip. Het betekent eenvoudig die ervaring te scheppen waarin twee denkgeesten samenkomen, zodat één idee, één trilling, beide denkgeesten van informatie voorziet en door hen gelijkelijk wordt gewaardeerd. Jullie hebben allemaal de ervaring van echte communicatie gehad. Want als communicatie slaagt, wordt het verstand overstegen, opent het hart zich en is er een verbinding op het niveau van de Ziel in de diepte van de Geest, wat alles wat met woorden kan worden uitgedrukt of zelfs maar met woorden kan worden gesymboliseerd, ver overstijgt. Dus het doel van communicatie is altijd hetzelfde – twee geesten met elkaar verbinden op zo'n diepte van eenheid dat scheiding wordt overstegen en de Liefde van God herinnerd wordt als de enige werkelijkheid. Communicatie: verbinding tot stand brengen.

Ik heb al eerder met jullie gedeeld dat er vier sleutels zijn tot het koninkrijk: Verlangen, Intentie, Toelaten, Overgave. Daarom is wat je op elk moment verlangt van het grootste belang, want vanuit je verlangen zul je de Schepping, de energie van de geest in een bepaalde richting bewegen die een bepaalde smaak, een bepaalde trilling zal hebben. Als je ernaar verlangt om met mij te ademen, laat je verlangen dan een eenduidig doel hebben.

Vader, hoe kan ik vandaag mijn schat uitbreiden? En mijn schat is het geschenk van eenheid met U, dat U mij gegeven hebt vóór de eerste grondlegging van alle werelden. En ik verlang ernaar dat mijn broeders en zusters ontwaken tot de herinnering aan die eenheid die leeft in hun eigen hart en hun eigen denkkeest. Laat mijn leven in deze wereld, zolang het duurt, alleen gegeven worden aan de uitbreiding van het Goede, het Heilige en het Schone.

En als dat je verlangen is, leg het dan vast in steen, als het ware, met je intentie. Een intentie is eenvoudigweg een duidelijke beslissing in je denkkeest dat het geheel van je wezen zal worden ingezet voor en toegewijd aan de vervulling van je verlangen. In het rijk van de intentie rijst één eenvoudige vraag:

Hoe kan ik op dit moment de diepte van mijn voorgenomen verlangen om de wereld te zegenen met de liefde van God overbrengen?

Je zult altijd uitdragen wat je het meest verlangt en van plan bent te communiceren. Hierin ben je op ieder moment feilloos, en je blundert nooit. Dus, als communicatie *onduidelijk* lijkt, mag je er zeker van zijn dat er een *onduidelijke* intentie en verlangen is geweest, misschien zelfs een *ontkenning* van het verlangen om samen te komen in de liefdevolle eenheid met een ander: namelijk om de aanwezigheid te zijn van Christus die de wereld zegent. Daarom *moet* je, als je werkelijk de communicatie onder de knie wilt krijgen, *eerst het Koninkrijk zoeken*, zodat je al deze dingen je deelachtig kunnen worden.

Wat betekent dat? Het pad van ontwaken vereist discipline – en ik weet heel goed dat velen van jullie denken dat discipline een zware last is. Dat is het niet. Afscheiding is een zware last. Gedisciplineerd zijn betekent eenvoudig 'een discipel van' zijn. En van wat? Van de Liefde. Erkennen dat Liefde het grootste goed is, dat Wijsheid je grootste kracht is, dat Eenheid je grootste waarheid is; dat je bent zoals God je geschapen heeft. Waarom zou je ooit nog een moment willen verspillen aan het proberen iets te zijn wat je niet bent?

Dus discipline betekent je afkeren van de illusie, van de verleiding om je Christus-zijn op te geven, en de mantel der verantwoordelijkheid op je nemen.

Ik zal de waarheid navolgen en vóór elke ademtocht bij haar altaar blijven rusten. Ik zal in mijzelf de vaardigheid cultiveren die nodig is om elke beslissing over te dragen aan de Trooster, de Heilige Geest. Ik zal mijn denkkeest disciplineren. Ik zal leren een meester te zijn van het koninkrijk dat mij gegeven is...

en dat is simpelweg je eigen denkkeest, je eigen bewustzijnsveld...

En ik zal de akkers in mijn koninkrijk toewijden aan wat veel vrucht kan voortbrengen, en het aanbieden aan mijn Schepper.

Hoe zou je leven eruitzien als je je voorafgaand aan elke gedachte je primaire verlangen herinnerde en daarmee je doel van incarnatie? Hoe zou je leven eruitzien als je zo volledig gedisciplineerd was in je eigen denkkeest dat je met je woorden alleen liefdevolle gedachten uitsprak? Als je je Schepper zo grondig herinnerde dat je vóór elke situatie, voordat er iets wordt geuit of gedaan, in stilte vraagt:

Vader, wat wilt U dat ik doe om liefde uit te breiden en aan te bieden?

Dus vereist communicatie *discipline*, en discipline komt voort uit toegewijde intentie en helderheid over je diepste *verlangen*. Je zult altijd precies dat ervaren wat je verlangt.

Warrige communicatie? Kijk naar binnen. Is er angst voor echte intimiteit? Is er aarzeling om te vergeven? Is er een blokkade in je emotionele lichaam?

Hier is een eenvoudig gebed dat je elke dag kunt gebruiken, totdat het een tweede natuur voor je wordt. Als je 's morgens opstaat, ga dan, voordat je ook maar één woord spreekt of één enkele handeling verricht, naar binnen, in je hart. Leg alles wat je tot nu toe geleerd denkt te hebben op het altaar van het Hart en bedenk dat *je niets hoeft te doen*, bedenk dat je niets weet, en vraag dan:

Vader, vandaag ben ik in deze wereld. Wat wilt U dat ik vandaag uitdraag met mijn daden, met mijn woorden, en met mijn gedachten?

Rust dan in stilte en zie wat zich aandient op het scherm van je bewustzijn. Vertrouw op dat gebed. Leer het vaak te doen tot het een tweede natuur is – zodat het in elk moment, te allen tijde, de grond is waaruit elk moment ontspringt.

Vader, wat wilt U dat ik vandaag of op dit moment uitdraag?

Zie je, de kern van echte communicatie is de herinnering dat je aan *niemand* anders dan God toebehoort. De wezenlijke communicatie zal vloeiender verlopen wanneer je de ander ziet als iemand die *alleen* aan God toebehoort, niet aan het ego, niet aan de illusie, niet aan jou, niet aan een ander. Ook zij zijn Goden, en daarom wenst je Schepper alleen met de Zijnen te spreken *door jou*. En niets kan een grotere waarde hebben dan de overdracht van dat wat geneest, dat wat omhelst en omarmt, dat wat vergeeft, dat wat liefheeft. Want wat je communiceert, de één aan de ander, wees er zeker van dat je het onmiddellijk voor jezelf ontvangt.

En hier is de kern van de zaak. Als je God wilt, als je samen met je Schepper één adem wilt ademen, word dan zo egoïstisch in het domein van je eigen denkkeest dat het enige wat je uitdraagt je liefdevolle gedachten zijn, dat het enige wat je doet de wereld zegenen is. Want zo *ben* je gezegend, en als je Christus geeft, *herinner* je je Christus, totdat Christus nooit meer uit je bewustzijn verdwijnt. En dan ben je inderdaad vrij.

Communicatie vereist dus dat op elk gegeven moment in een relatie iemand de verantwoordelijkheid op zich neemt om te onthouden dat geen van beide partijen iets weet. Nu zien we vaak dat in relaties de één graag in die toestand wil komen, maar er vrij zeker van is dat de ander dat niet wil, en zich dus moet verdedigen en in ego-bewustzijn stapt – en daar ga je dan, draaiend als je planeet, en je komt nergens. Het doel van communicatie is om alleen liefde te onderwijzen. Daarom, wacht op niemand. Wacht niet om te zien of je partner of vriend die innerlijke ruimte wil betreden. Neem de verantwoordelijkheid op je om het *voor jezelf* te doen, zodat je het vrijelijk aan een ander kunt aanbieden. Wees er zeker van dat als je hen kwalijk neemt dat zij dat niet met jou zijn aangegaan, je het niet in vrijheid hebt aangeboden. Word zo egoïstisch dat je geen genoeg neemt met minder dan datgene wat je Schepper via jou wil uitdragen, *zodat je het daardoor zelf ontvangt*.

Communicatie is leven. Communicatie *is* relatie. Het heeft niets te maken met de fysieke plaats van een lichaam in ruimte en tijd, want dat is niet wat je bent. *Communicatie is relatie*. En relatie is het middel tot je verlossing.

Dus, als ik een zin uit de Bijbel mag parafraseren: wees vooral blij als degenen om je heen je vervolgen of aanvallen, want bedenk dat je op dat moment de kracht krijgt om alleen Liefde te onderwijzen, om je je verlangen te herinneren om standvastig te blijven in je intentie en daardoor de geschenken te ontvangen, door degene te zijn die deze wereld zegent. Hmm. Dat klinkt zinnig, nietwaar?

Oh, dat is waar ook. Wat wil ik overbrengen? Waar verlang ik het meest naar om grondiger te leren? ... Dat alleen Liefde écht is. Ik verlang dat zo diep en zo volledig voor mijzelf, dat niets anders dan de aanwezigheid van God kan binnenkomen in het veld van bewustzijn dat ik mijzelf noem.

Kun je daar zoveel om geven, dat het je niets kan schelen wat iemand anders op deze planeet wil? Je wordt zo zelfzuchtig dat je ziet dat ieder ogenblik in de tijd een ongelooflijke gelegenheid is om je de Waarheid te herinneren door haar uit te breiden. Herinner je dat er niet zoiets bestaat als 'vrije tijd'. Omdat elke gedachte een ervaring creëert, een domein, een wereld, die je bewustzijn vult, wat zou je indrinken in je bewustzijnsveld? Pijn en lijden; of vreugde en vrijheid, vrede en de aanwezigheid van Christus?

Toen ik op jullie planeet rondwandelde als mens, had ik de behoefte om precies dat te leren wat ik met jullie probeer te delen. En als er enige kracht is geweest die je heeft geraakt in de weinige woorden die ik tot nu toe heb gebruikt, dan is dat *alleen* omdat ik de helderheid van mijn verlangen heb *gecultiveerd* en mijn intentie heb *geconcretiseerd*. En door het gebruik van tijd als mens en door het gebruik van communicatie met iedere denkkeest die zijn hart voor mij wilde openen sinds ik jullie planeet heb verlaten, heb ik de zuiverheid van één verlangen vervolmaakt: om *alleen* Liefde te onderwijzen.

De kracht van je boodschap vloeit dus voort uit de diepte van je toewijding en je discipline en de bereidheid om te leren hoe je de middelen moet gebruiken die je ter beschikking staan, of het nu een pen en een stuk papier is, of een tekening of een schilderij, of een omhelzing of een handdruk, of een glimlach of een kus op de wang. Kun jij elk gebaar, elk hulpmiddel in jouw wereld gebruiken om alleen maar Liefde te onderwijzen, om te ontdekken wat het betekent om je hand op de schouder van een vriend te leggen uit verbondenheid met God, na eerst gevraagd te hebben:

Vader, wat wilt U dat ik vertel? Hoe kan deze hand een drager of een voertuig zijn dat de zegen van de Trooster uitdraagt?

Leren om in volledige zinnen te spreken. Leren een gedachte te nemen en te worstelen met wat je moet worstelen, totdat je het hebt uitgekristalliseerd in de beste woorden die je kunt vinden. Kun je genoeg om jezelf geven om de vormen waarmee je in deze wereld kunt communiceren te perfectioneren en te beheersen? En komt daar ooit een eind aan? Natuurlijk niet, want volmaaktheid is oneindig. De schepping breidt zich alleen maar meer en meer en meer uit en openbaart het Goede, het Heilige en het Schone. En jullie weten allemaal hoe het is om te zitten en te luisteren naar iemand die net viool leert spelen. Hm! En je weet wat het is om naar een meester te luisteren. Iets in wat de meester heeft bereikt

kan je hart dieper raken, puurder, zoals een zwaard dat tot in de kern snijdt zijn gaven onthult.

Ben je bereid je te verbinden aan iemand wiens communicatie zo zuiver is, zo kristalhelder, dat wanneer je Liefde aan een ander overbrengt, *zij dat ook begrijpen?* Ze begrijpen het zo diepgaand dat levenslang lijden in een oogwenk wordt opgelost, dat ze zich God herinneren door alleen maar in je ogen te kijken. Want dat is de toewijding van iedereen die Christus in zijn eigen bewustzijn heeft gebaard.

O ja, communicatie is heel belangrijk. Want wat je communiceert en hoe je dat doet, vertelt de wereld wat je het allermeest verlangt en wat je diepste intentie is *voor jezelf*. Daarom, in elk woord, in elk gebaar, in elke activiteit waaraan je verkiest deel te nemen, geef je je boodschap aan de wereld – je vertelt de wereld wat jouw oordeel over God is. Puur en simpel.

Word daarom zeer, zeer zelfzuchtig. Zoek je glorie in jezelf. Verlang ernaar de aanwezigheid van God aan deze wereld over te brengen. Omarm de momenten in de tijd zodat je ze constructief kunt gebruiken, zodat je de volmaakte vrijheid kunt proeven van het bewandelen van deze planeet als vleesgeworden Christus – en neem nooit genoeg met minder.

Nu is er in het proces van het beheersen van communicatie een uiterst belangrijk en zeer serieus element – onschuldig spel. Onschuldig spel.

Goed, ik heb besloten om Christus over te brengen aan de wereld. Hm, ik heb het gevoel dat ik vele levens heb geprobeerd het tegenovergestelde te doen, maar het verleden is voorbij. God zij dank. En vandaag kies ik opnieuw. En, hoe kan ik Christus op dit moment uitdragen?

Aha, ik zal het de Heilige Geest vragen. Ik geef mijn eigen denken op en vraag gewoon wat de beste manier zou zijn om op dit moment Christus uit te dragen. Als je echt plezier wilt hebben, zeg dan tegen degene voor je: 'Weet je, ik heb besloten om op dit moment Christus uit te dragen. Adem eens diep en geef me wat tijd, want ik leer al doende.'

Wees er zeker van, dat als je elke communicatie op die manier begint, je degene die voor je staat onmiddellijk ontwapent en hem gevraagd hebt *jou* de ruimte van onschuld te bieden. Dat maakt het gemakkelijker voor hen en gemakkelijker voor jou. Vertel dan wat je ook wilt, en vraag hen dan:

'Nou, hoe heb ik het gedaan? Heb je het gevoeld? Ik hou echt van je. Dat is de bedoeling. Hoe kwam het over?'

Met andere woorden, breng onschuldige speelsheid in je boodschap. Zie jezelf als een kind dat op weg is naar de herinnering van meesterschap. Heb plezier op je planeet. Laat de ernst vallen. Laat de sluiers, de persona's en de ego's vallen waarmee de wereld je heeft geleerd dat je eruit moet zien alsof je al een expert bent. Wat is de reclame, 'Laat ze je nooit zien zweten'. Waarom laat je ze niet zien dat je zweet:

'Kijk, ik ben hier alleen om te proberen Christus te belichamen. Dat is alles waaraan ik toegewijd ben. Ik hou van je. Je bent onschuldig. Haal even adem, geef me een momentje, en we zullen zien hoe ik het doe.'

Raak ze dan aan, en kus ze. Als het woorden zijn die moeten komen, spreek dan de woorden. Als het een gevoel is dat gedeeld moet worden, deel het gevoel dan vanuit de plaats van je volmaakte onschuld en het feit dat je een student bent aan de Universiteit van Godsbewustzijn. Er zit zoveel ernst in jullie onderlinge communicatie. En ernst is het tegenovergestelde van het Koninkrijk.

Ten slotte, in deze korte boodschap, begin altijd met het erkennen van je eenheid, je verbondenheid met diegene met wie je communiceert, of het nu een persoon, een plant of een mineraal is. Hm? Als je een bloem water geeft, begin dan met het erkennen van jullie eenheid. Besef dus de heiligheid van het moment en geef het over aan de Trooster, die het als enige in goede banen kan leiden. En ja, ik weet heel goed dat er in jouw wereld nog een paar denkgeesten zijn die conflict verkiezen boven vrede, dissonantie in plaats van resonantie. Doet dat ertoe? Als je wacht tot een andere denkgeest wil wat jij wilt, zul je nooit bereiken wat je wilt. Wees daarom wat je het meest verlangt, en je bent Christus, je bent het Licht dat de wereld verlicht, je bent het veld van Liefde dat anderen aantrekt om hun illusies los te laten, om hun lijden los te laten, om hun ernst los te laten, om alle pogingen om hun gelijk te verdedigen los te laten. Jij wordt het veld dat de zoeker naar Werkelijkheid naar zich toetrekt, *omdat je het eerst voor jezelf hebt aanvaard.*

Velen van jullie die deze woorden zullen horen, weten dat ik heb gezegd dat een leraar van God één verantwoordelijkheid heeft: de verzoening voor zichzelf aanvaarden. Als je aarzelt om de vormen van je communicatie onder de knie te krijgen, heb je dan de verzoening waarachtig aanvaard? Want de aanvaarding van de verzoening doet de geest opengaan en je beseft dat je broeder of zuster jezelf is, en dat je alleen kunt hebben wat je weggeeft. Dat is waarom communicatie heilig is. Daarom is altijd onderwezen: observeer de gedachten in je denkgeest en denk na voor je spreekt. Want elk gesproken woord is als een kiezelsteen die in een vijver valt; het creëert een rimpeling en een trilling die onmiddellijk naar je terugkeert. Denk alleen liefdevolle gedachten. Spreek alleen met de wijsheid van Christus. Vier en eer degene die je voor je hebt en vraag alleen:

Vader, wat wilt U dat ik zeg?

En op deze manier worden de kiezelstenen die je in de vijver van het menselijk bewustzijn laat vallen als diamanten, glinsterend in het licht van Gods Liefde, die Licht in alle richtingen uitstralen en vreugde, overvloed en rijkdom brengen aan hen die je aanwezigheid gadeslaan.

Word de Liefde die je zoekt. Beheers de communicatie. Want er zal een dag komen waarop je het lichaam, of ruimte en tijd, niet langer nodig hebt als je onderwijs- of leermiddel; en toch zal de communicatie ononderbroken doorgaan in overeenstemming met de mate van je meesterschap. Meesterschap zal je brengen tot waar ik ben; tot een plek waar afscheiding onmogelijk is; tot een plek waarin je door eenvoudig je aandacht te richten één bent met de ziel van om het even wie voor jou aanwezig is. In een oogwenk zul je door een veelheid van dimensies reizen en overal waar je gaat zul je de aanwezigheid van Licht zijn en je zult de verste uithoeken van de Schepping aanraken – die, tussen twee haakjes, voortgaat en blijft uitbreiden – en je zult haar zegenen met de Liefde van God, en je zult zo'n gelukzaligheid en

zo'n grenzeloosheid kennen dat je je zult afvragen waarom je je ooit verzet hebt tegen het aanvaarden van de verantwoordelijkheid voor communicatie. En je zult God danken dat je zo egoïstisch bent geworden om *werkelijk* alleen Liefde te willen onderwijzen.

Voor nu is dit genoeg over communicatie. Wees ervan verzekerd dat als je mediteert over elk gekozen woord – langzaam, bewust, voorzichtig, onschuldig – de vibratie die in dit korte stukje wordt gecommuniceerd al veel zal doen om een correctie van vibratie in de diepte van je eigen geest teweeg te brengen; je eigen communicatie zal bijna magisch, moeiteloos, beginnen te verbeteren, zal stromen vanuit een diepere diepte en daardoor veel bevredigender zijn in je eigen hart.

Een leraar van God is een meester in communicatie. Communicatie is de brug die je thuisbrengt bij je broeder of je zuster. En in de perfectie van communicatie, wordt het Koninkrijk herinnerd en hersteld.

En daarmee, wees gezegend, iedereen die deze woorden hoort: krijg je communicatie onder de knie. Ik weet heel goed dat wat ik ook heb bereikt, en zelfs nog aan het bereiken ben, dat jij grootsere dingen dan dit kunt teweegbrengen. Ik ben slechts een beginner in de Geest van mijn Vader.

Dus. Hmm. Denk je dat dat voldoende zal zijn?

Carol, wat zou je op dit moment willen zeggen?

Ik hou van je.

En neem nu een moment en ga naar binnen en vraag gewoon:

Vader, wat wil je dat ik op dit moment zeg?

en als je klaar bent, zeg je het nog eens.

Ik heb lief.

Mmmm... Nu dan, de rest van jullie hier, hebben jullie het verschil gevoeld?

Een grotere diepte, een grotere weidsheid, een grotere *kracht*? ... een grotere *verbinding*?
Heb je het gevoeld?

Ja.

Inderdaad. Dus misschien werkt dat gebedje wel. En heb je gemerkt hoe je het veranderde van 'je' in '*ik heb lief*' ?

Ja.

Inderdaad. Dat is de waarheid van wie je bent. Hmm. Bedankt voor het verstrekken van een uitstekend voorbeeld voor degenen die dit zullen lezen.